

Seinem Freunde dem Hochw. Herrn P. Busschaert
gewidmet.

Der XXIX. Psalm.

De XXIX^{ste} Psalm.

Le XXIXième Psaume.

Vierstimmiger Männerchor ohne Begleitung.

Aus dem Lateinischen in's Vlämische übersetzt von L. De Koninck.

Französisch von Emma Tinel. Deutsch von Elisabeth Alberdingk Thym.

Für den ausserkirchlichen Gebrauch componirt

von

EDGAR TINEL.

Partitur

Pr. $\frac{M. 2. -}{Fr. 2. 50.}$

Op. 39.

Jede Stimme

Pr. $\frac{M. - 30}{Fr. - 40}$ n.

Eigenthum der Verleger für alle Länder.

LEIPZIG und BRÜSSEL,
BREITKOPF & HÄRTEL.

Eingetragen in das Vereinsarchiv.

18873. Ch. B. 8.

Paris, V. Durdilly & Cie, 11bis Boulevard Haussmann.

De XXIX^{ste} Psalm.

Naar het Latijn in 't Vlaamsch vertaald door Lodewijk De Koninck.

Met jubelklank, o Heer daar boven,
Zal ik U om mijn redding loven;
Omdat Ge mijnen vijand niet
Zich over mij verblijden liet.
Mijn klacht is tot U opgerezen;
Gij, Heer, mijn God, hebt mij genezen.
Van uit den diepen hellenacht
Hebt Gij mijn ziel in't licht gebracht;
Van uit der dooden donkerdalen
Zijt Gij me komen wederhalen.
Zingt, gij, zijn vromen, zingt den Heer;
Geeft zijn gedachtenissen eer:
Want in zijn gramschap zitten plagen,
In zijne ontferming levensdagen.
Zijn gramschap loopt een enkel uur,
Zijn goedheid heeft een levensduur:
Des avonds treedt geschrei te voren,
Des morgens klinken vreugdekoren.
'k Heb in mijn weelde 't woord gezeid:
»Ik wankel niet in eeuwigheid!«
Gij hadt mij op den berg geheven
En aan mijn luister kracht gegeven.
Gij hebt uw aanschijn afgekeerd:
Ik sloeg in zwijmeling ter eerd.
Ik riep tot U in de angstenklemme;
Tot mijnen God hief ik mijn stemme:
»Wat bate geeft mijn bloed U af,
»Als ik zal liggen in het graf?
»Zal stof en asch uw Naam belijden,
»Of klinken doen uw lofgetijden?«
De Heer heeft mijn gebed verhoord,
Zijn trouw gedachtig en zijn woord;
Hij is, in zijn barmhertigheden,
Als mijn beschermer opgetreden.
Gij hebt de jammerklacht van 't leed
Veranderd in den jubelkreet;
Den aschzak waar 'k was in gezeten,
Hebt Gij te flarden stuk gereten.
Gij hebt me in 't hert de vreugd gestort
En met de blijdschap mij omgord:
Opdat mijn ziel in zegezangen
Niet zwijge van uw wondergangen:
Tot aan der eeuwigheden slot
Zal ik U loven, Heer, mijn God.

Le XXIXième Psaume.

Traduit du Flamand en Français par Emma Tinel.

En chants joyeux j'épands mon âme,
Ô Dieu puissant, ma voix T'acclame;
Tu m'as dans Ta bonté permis
De voir tomber mes ennemis.
Mes plaintes jusqu'à Toi montèrent;
Bientôt, mon Dieu, mes peines cessèrent.
Du fond d'un gouffre plein d'horreur
Je fus par Toi tiré, Seigneur;
La mort m'avait pris dans son ombre,
Tu vins rouvrir ma tombe sombre.
O vous qu' Il aime, vous, ses saints,
Vous tous, chantez ses dons divins:
Son bras vengeur est fort mais juste,
Son cœur clément s'attache au juste.
Une heure dure son courroux
Et prompt est son pardon à tous.
Au soir un cri navrant résonne,
A l'aube un chant joyeux s'entonne.
J'ai dit au temps de ma splendeur:
»Que puis-je craindre du malheur?»
Ta main avait bâti ma gloire;
Je fus ingrat pour Ta mémoire.
Tu retiras Ton bras divin,
Alors je défaillis soudain.
Je T'appelai, l'âme angoissée,
Ma voix vers Toi s'est élancée:
»Pourrai-je Te louer alors
»Que je serai parmi les morts?
»Si dans la nuit je dois descendre,
»Quel bien pourrai-je encor Te rendre?»
Mon cri, Seigneur, fut entendu,
Ton bras clément m'a secouru;
Tu vins, et Ta pitié sublime
Sauva mon âme de l'abîme.
Par Toi la plainte de mon cœur
Devint une hymne de bonheur;
Tu mis un terme à mon supplice,
Tu déchiras mon lourd cilice;
Tu m'as comblé de Tes bienfaits,
Mon âme a retrouvé la paix.
Pour que jamais je ne me lasse
De Te bénir, Te rendre grâce.
Dans tous les siècles, en tout lieu,
Je Te louerai, Seigneur, mon Dieu.

Der XXIX. Psalm.

Aus dem Vlämischen in's Deutsche übersetzt von El. Alberdingk Thym.

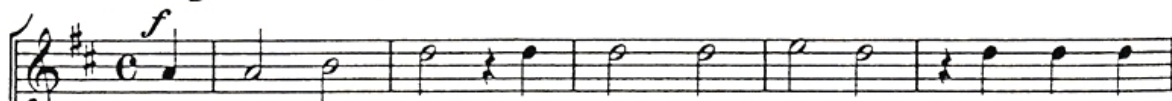
Mit Jubelklang, o Herr, da droben,
Lass Dich um meine Rettung loben;
Du liesst den Feind, in Deiner Huld,
Frohlocken nicht ob meiner Schuld.
Mein Fleh'n ist, Herr, zu Dir gestiegen;
Du liesst, mein Gott, mich nicht erliegen.
Du hast aus tiefer Grabesnacht
Die Seele mein zum Licht gebracht;
Liesst aus des Todes Nebelgründen
Des Lebens Weg mich wiederfinden.
Singt, ihr Gerechten, Preis und Ehr';
Lobet des Herrn Gedächtniss hehr:
In seinem Zorn ist Furcht und Beben,
Doch sein Erbarmen zeugt das Leben.
Und ist sein Groll von kurzer Zeit,
Sein Dulden währt in Ewigkeit:
Des Abends Angstgeschrei erschallet,
Des Morgens Jubelsingen hallet.
Sprach einst im Uebermuthe gar:
»Ich werde wanken nimmerdar!«
Durch Dich war meine Kraft gediehen
Und ward mir hoher Glanz verliehen.
Du hast Dein Antlitz abgekehrt:
Ich fiel, wie traumeswirr, zur Erd'.
Ich rief zu Dir in Todeswehen,
Zu meinem Gott hob ich mein Flehen:
»Was kann mein Blut Dir frommen wohl,
»Wenn ich im Grab verwesen soll?
»Wird Asch' und Staub Dein Lob verklünden
»Und Deine Herrlichkeit ergründen?«
Der Herr hat Gnade mir gewährt
Und seine Treu' an mir bewährt;
Er liess in Angst und Kümernissen
Mich nimmer seine Hülfe missen.
Du hast ja Leid und Traurigkeit
Verwandelt all in Glück und Freud';
Sahst mich in Sack und Asche bitten,
Und hast mein Bussgewand zerschnitten.
Du hast mein Herz zum Heil gelenkt
Und hohe Freuden mir geschenkt:
Dass meine Seel' in Jubelweisen
Dich segnen mög' und hoch Dich preisen,
In Ewigkeiten Lob und Ehr'
Will ich Dir singen, Gott, mein Herr.

De XXIX^{ste} Psalm.Le XXIXième Psaume. — Der XXIX. Psalm.

Allegro. (♩ = 112.)

Edgar Tinel. Op. 39.

Tenore I.

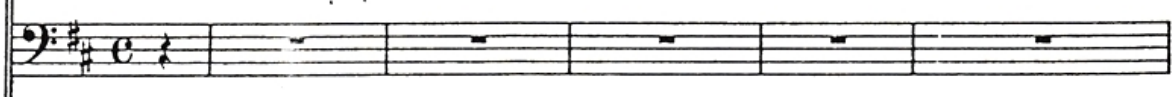

Met ju - bel - klank, o Heer daar bo - ven, zal ik U
En chants joy - eux j'é - pands mon á - me, ó Dieu puis -
 Mit Ju - bel - klank, o Herr, da dro - ben, lass Dich um

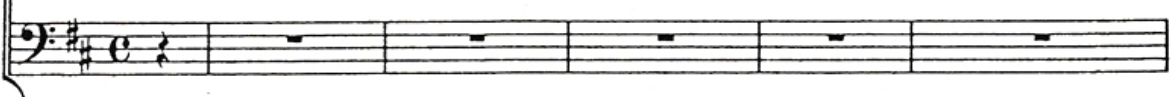
Tenore II.

Basso I.

Basso II.

A *p ben sostenuto*

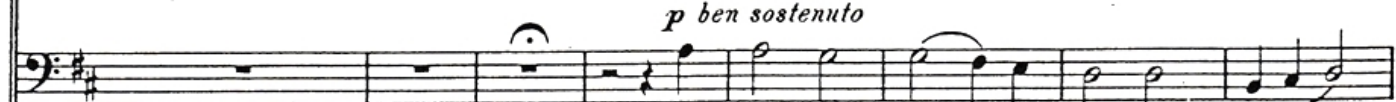
om mijn red - ding lo - ven; om - dat Ge mij - nen vij - and niet —
sant, ma voix Tac - cla - me; Tu m'as dans Ta bon - té per - mis —
 mei - ne Ret - tung lo - ben; Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, —

p ben sostenuto

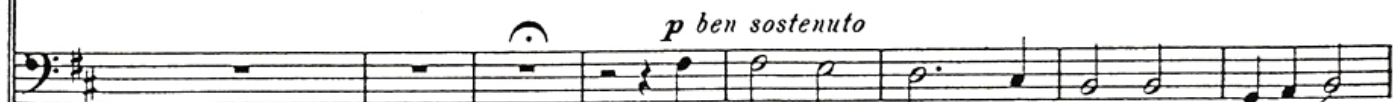
Om - dat Ge mij - nen vij - and niet —
Tu m'as dans Ta bon - té per - mis —
 Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, —

p ben sostenuto

Om - dat Ge mij - nen vij - and niet —
Tu m'as dans Ta bon - té per - mis —
 Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, —

p ben sostenuto

Om - dat Ge mij - nen vij - and niet —
Tu m'as dans Ta bon - té per - mis —
 Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, —

Più vivo. (♩ = 152.)

poco riten.

ff

zich o - ver mij ver - blij - den liet. Met ju - bel-klank, o
 de voir tom - ber mes en - ne - mis. En chants joy - eux j'é -
 froh - lo - cken nicht ob mei - ner Schuld. Mit Ju - bel-klank, o

poco riten.

ff

zich o - ver mij ver - blij - den liet. Met ju - bel-klank, o
 de voir tom - ber mes en - ne - mis. En chants joy - eux j'é -
 froh - lo - cken nicht ob mei - ner Schuld. Mit Ju - bel-klank, o

poco riten.

ff

zich o - ver mij ver - blij - den liet. Met ju - bel-klank, o
 de voir tom - ber mes en - ne - mis. En chants joy - eux j'é -
 froh - lo - cken nicht ob mei - ner Schuld. Mit Ju - bel-klank, o

poco riten.

ff

zich o - ver mij ver - blij - den liet. Met ju - bel-klank, o Heer—
 de voir tom - ber mes en - ne - mis. En chants joy - eux j'é - pands—
 froh - lo - cken nicht ob mei - ner Schuld. Mit Ju - bel-klank, o Herr,—

B

Heer daar bo - ven, zal ik U om mijn red - ding lo - ven;—
 pands mon á - me, ó Dieu puis - sant, ma voix T'ac - cla - me;—
 Herr, da dro - ben, lass Dich um mei - ne Ret - tung lo - ben;—

Heer, o Heer, zal ik U om mijn red - ding lo - - ven;
 pands mon á - me, ó Dieu puis - sant, ma voix T'ac - cla - - me;
 Herr, o Herr, lass Dich um mei - ne Ret - tung lo - - ben;

Heer daar bo - ven, zal ik U om mijn red - ding lo - - ven; om -
 pands mon á - me, ó Dieu puis - sant, ma voix T'ac - cla - - me; Tu
 Herr, da dro - ben, lass Dich um mei - ne Ret - tung lo - - ben; Du

— daar bo - ven, zal ik U om mijn red - ding lo - - ven; om - dat, —
 — mon á - me, ó Dieu puis - sant, ma voix T'ac - cla - - me; Tu m'as, —
 — da dro - ben, lass Dich um mei - ne Ret - tung lo - - ben; Du liesst, —

*) Al de stemmen der twee Baspartijen moeten uit sluitelijk ofwel de groote ofwel de kleine noten zingen. Deze laatste zijn enkel geschreven om de uitvoering te vergemakkelijken voor de stemmen welke de diepe noten in hun bereik niet hebben.

*) Toutes les voix des deux parties de Basse doivent chanter exclusivement ou les grandes notes ou les petites. Ces dernières ne sont écrites que pour faciliter l'exécution aux voix manquant de profondeur.

*) Beide Bassstimmen singen ausschliesslich entweder die in kleiner oder die in gewöhnlicher Schrift angegebenen Noten. Erstere haben nämlich nur den Zweck, denjenigen Stimmen, welchen es an der erforderlichen Tiefe mangelt, die Ausführung zu erleichtern.

re - zen; Gij, Heer, mijn God, Gij hebt mij ge - ne - - - zen. Van
 tè - rent; *bien - tôt, mon Dieu,* *mes pei - nes ces - sè - - - rent.* Du
 stie - gen; Du liesst, mein Gott, liesst mich nicht er - lie - - - gen. Du

re - zen; Gij, Heer, mijn God, Gij hebt mij ge - ne - - - zen. Van
 tè - rent; *bien - tôt, mon Dieu,* *mes pei - nes ces - sè - - - rent.* Du
 stie - gen; Du liesst, mein Gott, liesst mich nicht er - lie - - - gen. Du

re - zen; Gij, Heer, mijn God, Gij hebt mij ge - ne - - - zen. Van
 tè - rent; *bien - tôt, mon Dieu,* *mes pei - nes ces - sè - - - rent.* Du
 stie - gen; Du liesst, mein Gott, liesst mich nicht er - lie - - - gen. Du

re - zen; Gij, Heer, mijn God, Gij hebt mij ge - ne - - - zen. Van
 tè - rent; *bien - tôt, mon Dieu,* *mes pei - nes ces - sè - - - rent.* Du
 stie - gen; Du liesst, mein Gott, liesst mich nicht er - lie - - - gen. Du

uit den die - pen hel - le - nacht — hebt Gij mijn ziel, hebt Gij mijn
fond d'un gouffre plein d'hor - reur — je fus par Toi, je fus par
 hast aus tie - fer Gra - bes - nacht — die See - le mein, die See - le —

uit den die - pen hel - le - nacht — hebt Gij mijn ziel, hebt Gij mijn
fond d'un gouffre plein d'hor - reur — je fus par Toi, je fus par
 hast aus tie - fer Gra - bes - nacht — die See - le mein, die See - le

uit den die - pen hel - le - nacht — hebt Gij mijn ziel, hebt Gij mijn
fond d'un gouffre plein d'hor - reur — je fus par Toi, je fus par
 hast aus tie - fer Gra - bes - nacht — die See - le mein, die See - le

uit den die - pen hel - le - nacht — hebt Gij mijn ziel, hebt Gij mijn
fond d'un gouffre plein d'hor - reur — je fus par Toi, je fus par
 hast aus tie - fer Gra - bes - nacht — die See - le mein, die See - le

ff

om - dat Ge mij - nen vij - and niet zich o - ver mij ver -
 Tu m'as dans Ta bon - té per - mis de voir tom - ber mes
 Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, froh - lo - cken nicht ob

ff

om - dat Ge mij - nen vij - and niet zich o - ver mij ver -
 Tu m'as dans Ta bon - té per - mis de voir tom - ber mes
 Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, froh - lo - cken nicht ob

dat, — om - dat Ge mij - nen vij - and niet zich o - ver mij — ver -
 m'as, Tu m'as dans Ta bon - té per - mis de voir tom - ber — mes
 liesst, Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, froh - lo - cken nicht ob

— om - dat Ge mij - nen vij - and niet zich o - ver mij ver -
 — Tu m'as dans Ta bon - té per - mis de voir tom - ber mes
 — Du liesst den Feind, in Dei - ner Huld, froh - lo - cken nicht ob

C *poco rit.* *Adagio.* (♩ = 69.) *p*

blijden liet, o Heer, o Heer! Mijn klacht is tot U op-ge-
 en-ne-mis, ó Dieu, ó Dieu! Mes plain - tes jus-qu'à Toi mon-
 meiner Schuld, o Herr, o Herr! Mein Fleh'n ist, Herr, zu Dir ge-

poco rit. *p*

blijden liet, o Heer, o Heer! Mijn klacht is tot U op-ge-
 en-ne-mis, ó Dieu, ó Dieu! Mes plain - tes jus-qu'à Toi mon-
 meiner Schuld, o Herr, o Herr! Mein Fleh'n ist, Herr, zu Dir ge-

poco rit. *p*

blijden liet, o Heer, o Heer! Mijn klacht is tot U op-ge-
 en-ne-mis, ó Dieu, ó Dieu! Mes plain - tes jus-qu'à Toi mon-
 meiner Schuld, o Herr, o Herr! Mein Fleh'n ist, Herr, zu Dir ge-

poco rit. *p*

blijden liet, o Heer, o Heer! Mijn klacht is tot U op-ge-
 en-ne-mis, ó Dieu, ó Dieu! Mes plain - tes jus-qu'à Toi mon-
 meiner Schuld, o Herr, o Herr! Mein Fleh'n ist, Herr, zu Dir ge-

D

ziel in 't licht ge - bracht; van uit der doo - den don - ker - da - len zigt
Toi ti - ré, Sei - gneur; la mort m'a - vait pris dans son om - bre, Tu
 mein zum Licht ge - bracht; liesst aus des To - des Ne - bel - grün - den des

ziel in 't licht ge - bracht; van uit de don - ker - da - len zigt
Toi ti - ré, Sei - gneur; m'a - vait pris dans son om - bre, Tu
 mein zum Licht ge - bracht; liesst aus des To - des Grün - den des

ziel in 't licht ge - bracht; van uit de da - len zigt
Toi ti - ré, Sei - gneur; pris dans son om - bre, Tu
 mein zum Licht ge - bracht; liesst aus den Grün - den des

ziel in 't licht ge - bracht; de da - len zigt
Toi ti - ré, Sei - gneur; son om - bre, Tu
 mein zum Licht ge - bracht; den Grün - den des

E

f marc.
 Gij me ko - men we - der - ha - len. Zingt, gij, zijn vro - men, zingt — den
vins rou - vrir ma tom - be - sombre. O vous qu'Il ai - me, vous, — ses
 Le - bens Weg mich wie - der - fin - den. Singt, ihr Ge - rech - ten, Preis — und

f marc.
 Gij me ko - men we - der - ha - len. Zingt, gij, zijn vro - men, zingt — den.
vins rou - vrir ma tom - be - sombre. O vous qu'Il ai - me, vous, — ses
 Le - bens Weg mich wie - der - fin - den. Singt, ihr Ge - rech - ten, Preis — und

f marc.
 Gij me ko - men we - der - ha - len. Zingt, gij, zijn vro - men, zingt — den
vins rou - vrir ma tom - be - sombre. O vous qu'Il ai - me, vous, — ses
 Le - bens Weg mich wie - der - fin - den. Singt, ihr Ge - rech - ten, Preis — und

f marc.
 Gij me ko - men we - der - ha - len. Zingt, gij, zijn vro - men, zingt, zingt den
vins rou - vrir ma tom - be - sombre. O vous qu'Il ai - me, vous, — ses
 Le - bens Weg mich wie - der - fin - den. Singt, ihr Ge - rech - ten, Preis, Preis und

cresc. **F**

Heer; geeft zijn ge-dach-te-nis-sen eer:
 saints, vous tous, chan-tez ses dons di-vins:
 Ehr'; lo-bet des Herrn Ge-dächt-niss hehr:

cresc.

Heer; geeft zijn ge-dach-te-nis-sen eer:
 saints, vous tous, chan-tez ses dons di-vins:
 Ehr'; lo-bet des Herrn Ge-dächt-niss hehr;

cresc. *p legato*

Heer; geeft zijn ge-dach-te-nis-sen eer: want in zijn gramschap
 saints, vous tous, chan-tez ses dons di-vins: son bras ven-geur est—
 Ehr'; lo-bet des Herrn Ge-dächt-niss hehr: in sei-nem Zorn ist—

cresc.

Heer; geeft, geeft zijn ge-dach-te-nis-sen eer:
 saints, vous, vous tous, chan-tez ses dons di-vins:
 Ehr'; lobt, lo-bet des Herrn Ge-dächt-niss hehr:

p legato

in zij-ne ont-fer-ming
 son cœur clé-ment s'at-
 doch sein Er-bar-men

p legato

want in zijn gramschap zit-ten pla-gen, in zij-
 son bras ven-geur est fort mais jus-te, son cœur—
 in sei-nem Zorn ist Furcht und Be-ben, doch sein—

zit-ten pla-gen, pla-gen, in zij-ne ont-
 fort mais jus-te, jus-te, son cœur clé-
 Furcht und Be-ben, Be-ben, doch sein Er-

G
f marc.

le - vens-da - gen, — le - - - vens-da-gen. Zijn gram - schap —
 ta-che au jus - te, — au — — — jus - te. U-ne heu - - re —
 zeugt das Le - ben, — zeugt — — — das Le-ben. Und ist — — — sein — — —

f marc.

- ne ontfer - ming — le - - vens - - da - gen. Zijn gram - schap
 — — — clé-ment s'at - ta - che au — — — jus - - te. U-ne heu - - re
 — — — Er-bar - men — zeugt das — — — Le - - ben. Und ist sein

f marc.

- - fer - - ming — le - - vens - - da - gen. Zijn gram-schap — loopt
 - - ment — s'at - ta - che au — — — jus - - te. U-ne heu - re — — — du -
 - - bar - - men — zeugt das — — — Le - - ben. Und ist sein — — — Groll —

p legato *f marc.*

in zij-ne ont-fer-ming le - vens-da-gen. Zijn gramschap loopt
 son cœur clé-ment s'at - ta-che au jus-te. U-ne heu - re du -
 doch sein Er - bar-men zeugt das Le-ben. Und ist sein Groll —

p dolce

loopt — een — — — en - kel uur, zijn goed-heid heeft een le - - - vens -
 du - - re — — — son courroux et prompt est son par - don — — — à
 Groll — von — — — kur - zer Zeit, sein Dul - denwäht in E - - - wig -

p dolce

loopt een en - kel uur, zijn goed-heid heeft een le - - - vens -
 du - - re son courroux et prompt est son par - don — — — à
 Groll von kur - zer Zeit, sein Dul - denwäht in E - - - wig -

p dolce

— een — — — en - - kel uur, zijn goed-heid heeft een le - - - vens -
 - - re — — — son — — — courroux et prompt est son par - don — — — à
 — — — von — — — kur - - zer Zeit, sein Dul - denwäht in E - - - wig -

p dolce

— een en - - kel uur, zijn goed-heid heeft een le - - - vens -
 - - re son — — — courroux et prompt est son par - don — — — à
 — — — von kur - - zer Zeit, sein Dul - denwäht in E - - - wig -

H

ff marc.

duur: des a - vonds treedt geschrei te
 tous. Au soir — un cri na-vrant ré -
 keit: des A - bends Angst - ge-schrei er -

*f marc.**ff*

duur: des a - vonds, des a - vonds treedt geschrei te
 tous. Au soir, — au soir un cri na-vrant ré -
 keit: des A - bends, des A - bends Angst - ge-schrei er -

*f marc.**ff*

duur: des a - vonds, — des a - vonds treedt geschrei te
 tous. Au soir, — au soir un cri na-vrant ré -
 keit: des A - bends, — des A - bends Angst - ge-schrei er -

*f marc.**ff*

duur: des a - vonds, — des a - vonds treedt geschrei te
 tous. Au soir, — au soir un cri na-vrant ré -
 keit: des A - bends, — des A - bends Angst - ge-schrei er -

I

vo-ren, des mor - - gends klin-ken vreugde - ko-ren. Zingt, gij, zijn
 son-ne, à l'au - - be un chant joy-eux s'en-ton-ne. Vous tous, chan-
 schal-let, des Mor - - gens Ju-bel-sin-gen hal-let. Singt, ihr Ge-

vo-ren, des morgends klin-ken vreugde - ko-ren. Zingt, gij, — zijn
 son-ne, à l'au-be un chant joy-eux s'en-ton-ne. Vous tous, — chan-
 schal-let, des Mor-gens Ju-bel-sin-gen hal-let. Singt, ihr — Ge-

vo-ren, des morgends klin-ken vreugde - ko-ren. Zingt, gij, zijn
 son-ne, à l'au-be un chant joy-eux s'en-ton-ne. Vous tous, chan-
 schal-let, des Mor-gens Ju-bel-sin-gen hal-let. Singt, ihr Ge-

vo-ren, des mor - - gends klin-ken vreugde - ko-ren. Zingt, gij, zijn
 son-ne, à l'au - - be un chant joy-eux s'en-ton-ne. Vous tous, chan-
 schal-let, des Mor - - gens Ju-bel-sin-gen hal-let. Singt, ihr Ge-

Andantino. (♩ = 88.)

ff

vro - men, — zingt den Heer!
tez — ses — dons di - vins!
rech - ten, — Preis und Ehr'!

ff

vro - men, — zingt den Heer!
tez — ses — dons di - vins!
rech - ten, — Preis und Ehr'!

ff

vro - men, — zingt den Heer!
tez — ses — dons di - vins!
rech - ten, — Preis und Ehr'!

ff

'k Heb — in mijn weel - de 't woord ge - zaid:
J'ai — dit au temps de ma splendeur:
Sprach einst im Ue - ber - mu - the gar:

ff

vro - men, — zingt den Heer!
tez — ses — dons di - vins!
rech - ten, — Preis und Ehr'!

ff

'k Heb — in mijn weel - de 't woord ge - zaid:
J'ai — dit au temps de ma splendeur:
Sprach einst im Ue - ber - mu - the gar:

mf *f* *J* *ff molto marc.*

»Ik wan - kel niet in eeu - wig - heid!« Gij hadt mij op den
»Que puis - je crain - dre du mal - heur?« Ta main a - vait bá -
»Ich wer - de wan - ken nim - mer - dar!« Durch Dich war mei - ne

mf *f* *ff molto marc.*

»Ik wan - kel niet in eeu - wig - heid!« Gij hadt mij op den
»Que puis - je crain - dre du mal - heur?« Ta main a - vait bá -
»Ich wer - de wan - ken nim - mer - dar!« Durch Dich war mei - ne.

mf *f* *ff molto marc.*

»Ik wan - kel niet in eeu - wig - heid!« Gij hadt mij op den
»Que puis - je craindre du mal - heur?« Ta main a - vait bá -
»Ich wer - de wan - ken nim - mer - dar!« Durch Dich war mei - ne

mf *f* *ff molto marc.*

»Ik wan - kel niet in eeu - wig - heid!« Gij hadt mij op den
»Que puis - je craindre du mal - heur?« Ta main a - vait bá -
»Ich wer - de wan - ken nim - mer - dar!« Durch Dich war mei - ne

p molto legato

berg ge-he-ven en aan mijn luis-ter_ kracht ge-ge-ven. Gij hebt uw
 ti ma gloi-re; je fus in-grat pour Ta mé-moi-re. Tu re-ti-
 Kraft ge-die-hen und ward mir ho-her_ Glanz ver-lie-hen. Du hast Dein

p molto legato

berg ge-he-ven en aan mijn luis-ter_ kracht ge-ge-ven. Gij hebt uw
 ti ma gloi-re; je fus in-grat pour Ta mé-moi-re. Tu re-ti-
 Kraft ge-die-hen und ward mir ho-her_ Glanz ver-lie-hen. Du hast Dein

p molto legato

berg ge-he-ven en aan mijn luis-ter_ kracht ge-ge-ven. Gij hebt uw
 ti ma gloi-re; je fus in-grat pour Ta mé-moi-re. Tu re-ti-
 Kraft ge-die-hen und ward mir ho-her_ Glanz ver-lie-hen. Du hast Dein

p molto legato

berg ge-he-ven en aan mijn luis-ter_ kracht ge-ge-ven. Gij hebt uw
 ti ma gloi-re; je fus in-grat pour Ta mé-moi-re. Tu re-ti-
 Kraft ge-die-hen und ward mir ho-her_ Glanz ver-lie-hen. Du hast Dein

K *pp parlando* *dim.*

aan-schijn af - ge - keerd: ik sloeg in zwij-me-ling ter
 ras Ton bras di - vin, a - lors je dé-fail-lis sou-
 Ant - litz ab - ge - kehrt: ich fiel, wie trau-meswirr, zur

pp parlando *dim.*

aan-schijn af - ge - keerd: ik sloeg in zwij-me-ling ter
 ras Ton bras di - vin, a - lors je dé-fail-lis sou-
 Ant - litz ab - ge - kehrt: ich fiel, wie trau-meswirr, zur

pp parlando *dim.*

aan-schijn af - ge - keerd: ik sloeg in zwij-me-ling ter
 ras Ton bras di - vin, a - lors je dé-fail-lis sou-
 Ant - litz ab - ge - kehrt: ich fiel, wie trau-meswirr, zur

pp parlando *dim.*

aan-schijn af - ge - keerd: ik sloeg in zwij-me-ling ter
 ras Ton bras di - vin, a - lors je dé-fail-lis sou-
 Ant - litz ab - ge - kehrt: ich fiel, wie trau-meswirr, zur

riten.

ff

eerd. Ik riep tot U in de angsten-klem-me; tot mij-nen
 dain. Je T'ap-pe - lai, l'á-me an-gois - sé - e, ma voix vers
 Erd'. Ich rief zu Dir in To - des - we - hen, zu mei-nem

riten.

ff

eerd. Ik riep tot U in de angsten-klem-me; tot mij-nen
 dain. Je T'ap-pe - lai, l'á-me an-gois - sé - e, ma voix vers
 Erd'. Ich rief zu Dir in To - des - we - hen, zu mei-nem

riten.

ff

eerd. Ik riep tot U in de angsten-klem-me; tot mij-nen
 dain. Je T'ap-pe - lai, l'á-me an-gois - sé - e, ma voix vers
 Erd'. Ich rief zu Dir in To - des - we - hen, zu mei-nem

riten.

ff

eerd. Ik riep tot U in de angsten-klem-me; tot mij-nen
 dain. Je T'ap-pe - lai, l'á-me an-gois - sé - e, ma voix vers
 Erd'. Ich rief zu Dir in To - des - we - hen, zu mei-nem

a tempo *riten.* *p* *Adagio. (♩ = 69.)* *pp molto sostenuto*

God hief ik mijn stem - - - - me: »Wat ba - te geeft mijn
 Toi s'est é - lan - cé - - - - e: »Pour-rai - je Te lou -
 Gott hob ich mein Fle - - - - hen: »Was kann mein Blut Dir

a tempo *riten.* *p* *pp molto sostenuto*

God hief ik mijn stem - - - - me: »Wat ba - te geeft mijn
 Toi s'est é - lan - cé - - - - e: »Pour-rai - je Te lou -
 Gott hob ich mein Fle - - - - hen: »Was kann mein Blut Dir

a tempo *riten.* *p* *pp molto sostenuto*

God hief ik mijn stem - - - - me:
 Toi s'est é - lan - cé - - - - e:
 Gott hob ich mein Fle - - - - hen:

a tempo *riten.* *p* *pp molto sostenuto*

God hief ik mijn stem - - - - me: »Wat ba - te geeft mijn
 Toi s'est é - lan - cé - - - - e: »Pour-rai - je Te lou -
 Gott hob ich mein Fle - - - - hen: »Was kann mein Blut Dir

L pp

bloed U af, als ik zal lig-gen in het graf? Zal stof en asch
er a-lors que je se - rai par-mi les morts? Si dans la nuit
 frommen wohl, wenn ich im Grab ver-we-sen soll? Wird Asch' und Staub

pp

bloed U af, als ik zal lig-gen in het graf? Zal stof en asch
er a-lors que je se - rai par-mi les morts? Si dans la nuit
 frommen wohl, wenn ich im Grab ver-we-sen soll? Wird Asch' und Staub

pp molto sostenuto

»Zal stof en asch
 »Si dans la nuit
 »Wird Asch' und Staub

pp

bloed U af, als ik zal lig-gen in het graf? Zal stof en asch
er a-lors que je se - rai par-mi les morts? Si dans la nuit
 frommen wohl, wenn ich im Grab ver-we-sen soll? Wird Asch' und Staub

lungo f

uw Naam be - lij - den, of klin-ken doen uw lof-ge - tij - den?« De_
je dois des - cen-dre, quel bien pour-rai-je encor Te ren-dre?« Mon
 Dein Lob ver - kün-den und Dei - ne Herr-lichkeit er - grün-den?« Der_

lungo f

uw Naam be - lij - den, of klin-ken doen uw lof-ge - tij - den?« De
je dois des - cen-dre, quel bien pour-rai-je encor Te ren-dre?« Mon
 Dein Lob ver - kün-den und Dei - ne Herr-lichkeit er - grün-den?« Der

lungo f

uw Naam be - lij - den, of klin-ken doen uw lof-ge - tij - den?« De
je dois des - cen-dre, quel bien pour-rai-je encor Te ren-dre?« Mon
 Dein Lob ver - kün-den und Dei - ne Herr-lichkeit er - grün-den?« Der

lungo f

uw Naam be - lij - den, of klin-ken doen uw lof-ge - tij - den?« De
je dois des - cen-dre, quel bien pour-rai-je encor Te ren-dre?« Mon
 Dein Lob ver - kün-den und Dei - ne Herr-lichkeit er - grün-den?« Der

Allegro maestoso. (♩ = 112.)

ff.

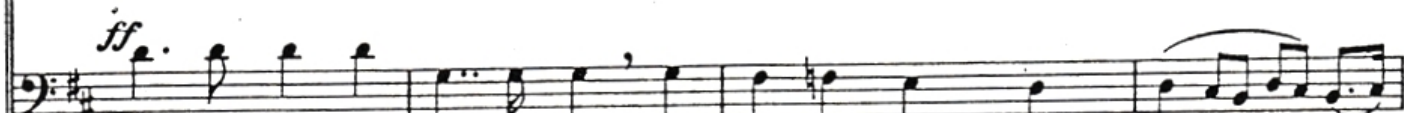
Heer heeft mijn ge - bed verhoord, zijn trouw ge - dach - tig en zijn woord; Hij—
cri, Sei-gneur, fut en - ten - du, Ton bras clé - ment m'a se - cou - ru;— Tu—
 Herr hat Gna - de mir ge - währt und sei - ne Treu' an mir be - währt; er—

ff.

Heer heeft mijn ge - bed verhoord, zijn trouw ge - dach - tig en zijn woord; Hij—
cri, Sei-gneur, fut en - ten - du, Ton bras clé - ment m'a se - cou - ru;— Tu—
 Herr hat Gna - de mir ge - währt und sei - ne Treu' an mir be - währt; er—

ff.

Heer heeft mijn ge - bed verhoord, zijn trouw ge - dach - tig en — zijn—
cri, Sei-gneur, fut en - ten - du, Ton bras clé - ment m'a se - - - cou -
 Herr hat Gna - de mir ge - währt und sei - ne Treu' an mir — be -

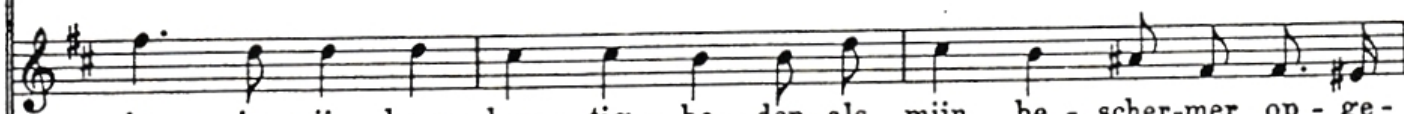
ff.

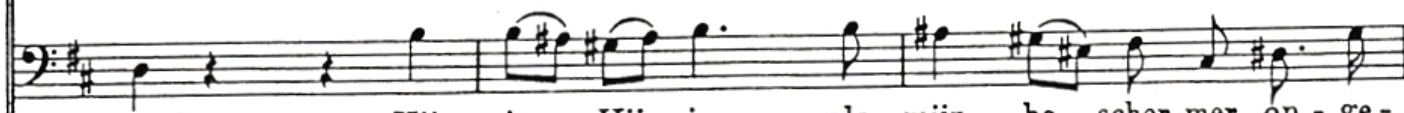
Heer heeft mijn ge - bed verhoord, zijn trouw ge - dach - tig en zijn woord; Hij
cri, Sei-gneur, fut en - ten - du, Ton bras clé - ment m'a se - cou - ru;— Tu
 Herr hat Gna - de mir ge - währt und sei - ne Treu' an mir be - währt; er

is, in zijn berm - her - tig - he - den, als mijn be - scher - mer op - ge -
vins, et Ta pi - tié su - bli - me sau - va mon á - me de l'a -
 liess in Angst und Küm - mer - nis - sen mich nim - mer sei - ne Hül - fe

is, in zijn berm - her - tig - he - den, als mijn be - scher - mer op - ge -
vins, et Ta pi - tié su - bli - me sau - va mon á - me de l'a -
 liess in Angst und Küm - mer - nis - sen mich nim - mer sei - ne Hül - fe

woord; Hij is, — Hij is als mijn be - scher - mer op - ge -
ru; et Ta — pi - tié sau - va mon á - me de l'a -
 währt; er liess, er — liess mich nim - mer sei - ne Hül - fe

is, in zijn berm - her - tig - he - den, als mijn be - scher - mer op - ge -
vins, et Ta pi - tié su - bli - me sau - va mon á - me de l'a -
 liess in Angst und Küm - mer - nis - sen mich nim - mer sei - ne Hül - fe

M

tre - den. Gij hebt de jam - mer - klacht van 't leed ver -
 bí - me. Par Toi la plain - te de mon cœur de -
 mis - sen. Du hast ja Leid und Trau - rig - keit ver -

tre - den. Gij hebt de jam - mer - klacht van 't leed ver -
 bí - me. Par Toi la plain - te de mon cœur de -
 mis - sen. Du hast ja Leid und Trau - rig - keit ver -

tre - den. Gij hebt de jam - mer - klacht van 't leed ver -
 bí - me. Par Toi la plain - te de mon cœur de -
 mis - sen. Du hast ja Leid und Trau - rig - keit ver -

tre - den. Gij hebt de jam - mer - klacht van 't leed ver -
 bí - me. Par Toi la plain - te de mon cœur de -
 mis - sen. Du hast ja Leid und Trau - rig - keit ver -

N

an - derd in den ju - bel - kreet; den asch - zak waar 'k was in ge -
 vint u - ne hymne de bon - heur; Tu mis un ter - me à mon sup -
 wan - delt all in Glück und Freud; sahst mich in Sack und A - sche

an - derd in den ju - bel - kreet; den asch - zak waar 'k was in ge -
 vint u - ne hymne de bon - heur; Tu mis un ter - me à mon sup -
 wan - delt all in Glück und Freud; sahst mich in Sack und A - sche

an - derd in den ju - bel - kreet;
 vint u - ne hymne de bon - heur;
 wan - delt all in Glück und Freud;

an - derd in den ju - bel - kreet;
 vint u - ne hymne de bon - heur;
 wan - delt all in Glück und Freud;

ze - - - ten,
pli - - - ce,
bit - - - ten,

Gij
Tu
Du

ze - - - ten,
pli - - - ce,
bit - - - ten,

Gij
Tu
Du

hebt Gij te flar-den stuk ge - re - - - ten. Gij
Tu dé - chi - ras mon lourd ci - li - - - ce; Tu
und hast mein Buss-ge-wand zer - schnit - - - ten. Du

hebt Gij te flar-den stuk ge - re - - - ten. Gij
Tu dé - chi - ras mon lourd ci - li - - - ce; Tu
und hast mein Buss-ge-wand zer - schnit - - - ten. Du

hebt me in 't hert de vreugd ge-stort en met de blijdschap mij om-
m'as com - blé de Tes bien-faits, mon á - me a re - trou - vé la
hast mein Herz zum Heil ge-lenkt und ho - he Freu-den mir ge -

hebt me in 't hert de vreugd ge-stort en met de blijdschap mij om-
m'as com - blé de Tes bien-faits, mon á - me a re - trou - vé la
hast mein Herz zum Heil ge-lenkt und ho - he Freu-den mir ge -

hebt me in 't hert de vreugd ge-stort en met de blijdschap mij om-
m'as com - blé de Tes bien-faits, mon á - me a re - - trou - -
hast mein Herz zum Heil ge-lenkt und ho - he Freu - den

0 *cresc.*

gord: op - dat mijn ziel in ze - ge - - zan - -
 paix. Pour que ja - mais je ne me las - -
 schenkt: dass mei - ne Seel' in Ju - bel - - wei - -

cresc.

gord: op - dat mijn ziel in ze - ge - - zan - -
 paix. Pour que ja - mais je ne me las - -
 schenkt: dass mei - ne Seel' in Ju - bel - - wei - -

cresc.

gord: op - dat mijn ziel in ze - ge - - zan - -
 paix. Pour que ja - mais je ne me las - -
 schenkt: dass mei - ne Seel' in Ju - bel - - wei - -

cresc.

mij om - gord: in ze - ge - - zan - -
 vé la paix. je ne me las - -
 mir ge - schenkt: in Ju - bel - - wei - -

gen niet zwij - - ge van uw won - der - gan - gen:
 se de Te bé - nir, Te ren - - dre grá - ce,
 sen Dich se - - gnen mög'und hoch Dich prei - sen,

gen niet zwij - - ge van uw won - der - gan - gen:
 se de Te bé - nir, Te ren - - dre grá - ce,
 sen Dich se - - gnen mög'und hoch Dich prei - sen,

gen niet zwij - - ge van uw won - der - gan - gen:
 se de Te bé - nir, Te ren - - dre grá - ce,
 sen Dich se - - gnen mög'und hoch Dich prei - sen,

gen niet zwij - - ge van uw won - der - gan - gen:
 se de Te bé - nir, Te ren - - dre grá - ce,
 sen Dich se - - gnen mög'und hoch Dich prei - sen,

Un poco meno allegro.

p ben sostenuto P *f*

tot aan der eeu - wig - he - den slot — zal
 dans tous les siè - cles, en tout lieu, — je
 in E - wig - kei - ten Lob und Ehr' — will

p ben sostenuto *f*

tot aan der eeu - wig - he - den slot — zal
 dans tous les siè - cles, en tout lieu, — je
 in E - wig - kei - ten Lob und Ehr' — will

p ben sostenuto *f*

tot aan der eeu - wig - he - den slot — zal
 dans tous les siè - cles, en tout lieu, — je
 in E - wig - kei - ten Lob und Ehr' — will

p ben sostenuto *f*

tot aan der eeu - wig - he - den slot — zal
 dans tous les siè - cles, en tout lieu, — je
 in E - wig - kei - ten Lob und Ehr' — will

allargando - *f* *ff*

ik U lo - - ven, Heer, — mijn God!
 Te lou - - rai, — Sei - gneur, — mon Dieu!
 ich Dir sin - - gen, Gott, — mein Herr!

allargando - *f* *ff*

ik U lo - - ven, Heer, — mijn God!
 Te lou - - rai, — Sei - gneur, — mon Dieu!
 ich Dir sin - - gen, Gott, — mein Herr!

allargando - *f* *ff*

ik U lo - - ven, Heer, — mijn God!
 Te lou - - rai, — Sei - gneur, — mon Dieu!
 ich Dir sin - - gen, Gott, — mein Herr!

allargando - *f* *ff*

ik U lo - - ven, Heer, — mijn God!
 Te lou - - rai, — Sei - gneur, — mon Dieu!
 ich Dir sin - - gen, Gott, — mein Herr!